

heller ikke tænke mig andet, end at dette høje Ting nu vil se lidt anderledes paa denne Sag end tidligere, særlig under Hensyn til det foreliggende Lovforslag, som jeg antager vil blive gennemført, og som vil medføre de omtalte Ændringer. Jeg vil altsaa gerne for mit Vedkommende bidrage til, at der kunde tilvejebringes en mere fornuftig Ordning paa dette Omraade, men da den højtærede Minister har udtalt sig i Folketinget, som han har gjort, er vi i vort Parti gaaet ud fra, at Lovforslaget skulde gennemføres, som det foreligger. Efter den højtærede Ministers Udtalelser nu er der imidlertid Sandsynlighed for, at en Ændring fra Landstingets Side vil blive modtaget af den højtærede Minister, og jeg skal derfor henstille til Overvejelse, om det ikke vilde være rigtigt at underkaste Lovforslaget en kortvarig Udvalgsbehandling, for at det kunde blive prøvet, om vi kunde blive enige om at gennemføre de Ændringer, der her er Tale om. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling her i Tinget.

Piper: Det følger af sig selv, at de Takster, der blev indsat i Loven af 29. April om Understøttelse til Børn af Enker, ikke er helt tidssvarende i dette Øjeblik. Her som i saa mange andre Tilfælde har Pengenes faldende Værdi medført, at tidligere fastsatte Beløb ikke er tilstrækkelige. Det forekommer mig, at det havde været heldigere, om man havde udsat Lovens Revision til et Tidspunkt, hvor man mere roligt kunde overskue Forholdene, og havde nøjedes med et procentvist Dyrctidstillæg i Lighed med, hvad man har gjort ved saa mange andre Lejligheder. Dette er imidlertid ikke sket, den højtærede Minister har forelagt et Forslag til Ændring i Loven om Børn af Enker, og det skyldes maaske navnlig, at den højtærede Minister har ønsket at bringe Forslaget i § 2 frem. Dette Forslag kan jeg paa mit Partis Vegne tiltræde. Tanken om her at stille Enkemænds Børn lige med Enkers Børn vil jeg udtale min Sympati for. Thi Forholdet bliver jo her et ganske andet, end hvor der er Spørgsmaal om at yde Understøttelse, medens henholdsvis Enker og Enkemænd lever. Med Hensyn til dette Spørgsmaal kan jeg ikke give den sidste ærede Taler Medhold. Der er efter min Mening en ret betydelig Forskel paa Nødvendigheden af at yde en Enke og en Enkemand Midler til Hjælp til Opdragelse

af deres Børn. Enkemanden er i de allerfleste Tilfælde Erhververen og vil derfor i de allerfleste Tilfælde være i Stand til at forsørge sine Børn uden Tilskud fra det offentlige. Forholdet bliver helt anderledes, naar Forsørgeren er død, thi enten Forsørgeren har været Enke eller Enkemand, er Børnene i saa Tilfælde ligestillede, og der bør da heller ikke gøres Forskel. Hvis det ikke fra anden Side foreslaas, vil jeg senere tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget behandles i et Udvalg.

Trier: Jeg vil ligeledes tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale det foreliggende Lovforslag, ogsaa at det Spørgsmaal, som er rejst af den højtærede Minister, og som nu modtages med Velvillie fra forskellige Sider, Spørgsmaalet om at lade Enkemændene gaa ind under denne Lov, tages under Overvejelse.

Der er et enkelt Punkt, der forekommer mig en lille bitte Smule utydeligt udtrykt, og jeg vilde derfor gerne have en bestemt Udtalelse om, hvad der menes. Der staar i Slutningen af det nye Stykke, der indsættes i § 2, følgende: „Værge vil altid være at beskikke, naar den modtagne Understøttelse ikke fuldt ud anvendes til Barnets Bedste“. Disse Ord har to Betydninger, efter som man lægger Vægten paa Ordet „Barn“ eller paa Ordet „Bedste“. I første Tilfælde betyder Sætningen, at hvis man anvender Pengene til andre end Barnet — altsaa ikke til *Barnets* Bedste, men muligvis til andre Menneskers Bedste —, saa skal der beskikkes Værge. Men derimod er i det andet Tilfælde, naar Pengene anvendes til *Barnets Bedste*, Meningen den, at hvis man ganske vist anvender Pengene paa Barnet, men saaledes, at det sker paa en for Barnet skadelig Maade, saa skal der en Værge til. Jeg kunde tænke mig, at det er begge disse to forskellige Tilfælde, man har ment med den Form, man her har givet Bestemmelsen, men det er alligevel ikke helt tydeligt, at en Sætning saaledes kan forstås samtidig i to forskellige Retninger. Jeg vil derfor gerne have en Udtalelse om, hvad den bestemte Mening er med denne Sætning. Hermed anbefaler jeg Lovforslaget til den velvilligst mulige Behandling her i Tinget.

Lewinsky: De Aar, hvori Loven om Understøttelse til Børn af Enker har virket, forekommer mig at have vist, at en Ændring i Retning af Taksternes For-